

Husmandsforeningernes Forslag til at gælde de første 4,000 Kr.s Jordværdi, idet der dog med Fritagelsen for at levere Korn af det 4de Tusinde Kr. følger en nærmere bestemt Forpligtelse til at levere Svin til Befolkningens Forsyning med Flæsk til et godkendt Slakteri. Naar saaledes en egentlig Forbeholdelsesret bortfalder, vil det Kvantum Korn, der skal paalignes pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, kunne ansættes lavere end i Husmandsforeningernes Forslag beregnet. Ministeriet har i denne Henseende ment for Leveringspligten at burde fastsætte en stigende Skala for de enkelte Ejendommens Jordværdi. Forslaget gaar da ud paa, at Ligningen lægges saaledes: Enhver Ejendoms første 4,000 Kr.s Jordværdi er leveringsfri og derefter leveres for hver 1,000 Kr. af Ejendommens Jordværdi:

For Jordværdi over 4,000 Kr. til og med 30,000 Kr. 6 hkg,
for Jordværdi over 30,000 Kr. til og med 100,000 Kr. 7 hkg, og
for Jordværdi over 100,000 Kr. 8 hkg.

For Dyrkningen af Sukkerroer ydes et Fradrag i Leveringspligten, idet denne nedsættes med 1 hkg Korn for hver 40 Centner Sukkerroer, en Dyrker leverer udover sin Sukkerroeavl af 8 pCt. af Agerjordens Areal. Under Hensyn til Sukkerets Betydning som Ernæringsmiddel har man ment at burde hjemle dette Fradrag, der formentlig vil sikre saadanne Dyrkere, der i særlig Grad har lagt sig efter Sukkerroeavl, et til deres øvrige Bedrifts Fortsættelse nødvendigt Kvantum Korn.

De Jordbrugere, der ikke vil kunne opfylde deres Leveringspligt, fordi de har valgt at dyrke andre Afgrøder af Korn i større Omfang end normalt, og som maa antages at gøre dette ud fra den Betragtning, at anden Avl er økonomisk fordelagtigere for Bedriften, bør svare en Afgift, der sætter Staten i Stand til at forskafe sig det Korn, som paa Grund af den vedkommende Jordbrugers svigtende Leveringspligt maa skaffes til Veje andetsteds fra, for at Statens Beholdninger kan naa det nødvendige Omfang. Denne Afgift foreslaas ansat til 5 Kr. for hver hkg, som mangler i Leveringspligten, og paa tilsvarende Maade foreslaas det, at Staten skal give 5 Kr. udover den almindelige Pris for det Korn, den køber hos Jordbrugere, der har opfyldt deres Leveringspligt. Da Afgiften kun bør svares af de Jordbrugere, der paa Grund af Afvigelser fra normal Landbrugsdrift, og ikke af dem,

der paa Grund af Misvækst eller andre Uheld, er ude af Stand til at levere det pligtige Kvantum, foreslaas det, at enhver Jordbruger, der har dyrket 45 pCt. af sin Agerjord med Korn, er undtaget fra Afgiften. Jordbrugere, der mener sig ude af Stand til at opfylde Leveringspligten, skal i alle Tilfælde gøre Anmeldelse herom inden 1. September 1918 og skal da aflevere til Staten hele deres Kornavl med Undtagelse af nødvendig Saasæd og nødvendigt Hestefoder. Hertil kan beregnes 15 hkg for en stor Hest, 10 for en lille Hest og 120 kg til Saasæd pr. Td. Land. Saafremt saadanne Tilfælde indtræffer, maa Jordbrugeren underkaste sig Kontrol af Kornnævnet saavel med Hensyn til Afleveringen af sit Korn og Anvendelsen af Hestefoderet som med Hensyn til Opbevaringen af Saasæd.

Med Hensyn til Fastsættelsen af Prisen mener Indenrigsministeriet, at det Prisniveau, som betegnes ved de i Aar gældende Priser for Korn, ikke bør forhøjes for Korn, der leveres til nødvendig Anvendelse indenfor Landets Grænser. En yderligere Stigning i Kornprisen vil kun kunne virke til at opretholde eller endog forøge den Spekulation i Ejendomme, hvori det arbejdende Landbrug ingen Interesse har. Den vil endvidere for alle Afgiftsydere efter Kapiteltaksten betyde en øget Byrde og for Afgiftsnyderne en ubegrundet Fordel, og endelig vil den for Staten medføre meget forøgede Udgifter blot til Bevarelsen af de nuværende Rugbrødspriser.

I nærværende Forslag er der derfor i Overensstemmelse med Husmandsforeningernes Forslag bevaret en Pris af 26 Kr. for Rug og Hvede og 23 Kr. for leveringspligtig Byg og Havre og Blandsæd. Man har hertil fundet det rigtigt at føje en Pris af 35 Kr. for den Boghvede, som maatte blive leveret. Da det imidlertid er af den største Betydning for Staten, at hele det paaregnede Kvantum Korn kommer ind, hvorved der vil være Korn til Raadighed udover de til indenlandsk Forbrug beregnede Mængder, foreslaas det i nærværende Forslag, at der, naar Statens Lager har modtaget alt det Korn, som indkommer ved Ligningen og har kunnet indkøbes efter § 6, ydes en Godtgørelse, som fastsættes under Hensyn til Størrelsen af den til Staten udover 7½ Mill. hkg afgivne Kornmængde, og som overfor det samlede Landbrug skal virke som en Godtgørelse for stor Kornlevering. Godtgørelsen foreslaas saaledes beregnet, at